

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Coimbra (Portugal) den 10 augusti 2020 – Liberty Seguros, SA mot DR

(Mål C-375/20)

(2020/C 348/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Coimbra

Parter i det nationella målet

Klagande: Liberty Seguros, SA

Motpart: DR

Intervenienter: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT och Seguradoras Unidas, SA

Tolkningsfrågor

Utgör gemenskapsrätten, och i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG, ⁽¹⁾ hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det är möjligt att gentemot skadelidande tredje man och Fundo de Garantia Automóvel (Trafikskadefonden) göra gällande att ett avtal om ansvarsförsäkring för motorfordon är en nullitet, när detta beror på att försäkringstagaren har använt det försäkrade fordonet för odeklarerade och otillåtna transporter mot vederlag av personer och varor och har underlåtit att informera försäkringsgivaren om att fordonet skulle användas för detta ändamål? Skulle svaret bli detsamma om passagerarna kände till att transporten var odeklarerad och otillåten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263, 2009, s. 11).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 29 juli 2020 – Servizio Elettrico Nazionale SpA m.fl mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.

(Mål C-377/20)

(2020/C 348/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Motpart: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Gala SpA, Axpo Italia SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

Tolkningsfrågor

- 1) Kan beteenden som ger uttryck för missbruk av dominerande ställning i sig vara fullt lagliga och då kvalificeras som "missbruk" med hänsyn tagen till enbart deras (potentiella) konkurrensbegränsande effekter på referensmarknaden, eller måste de aktuella beteendena för att utgöra missbruk av dominerande ställning även tillskrivas ett specifikt inslag av olaglighet som består i att "andra konkurrensmetoder (eller -medel)" tillämpas i stället för de "normala", och på grundval av vilka kriterier kan gränsen mellan "normal" och "snedvriden" konkurrens fastställas i det sistnämnda fallet?

- 2) Har lagstiftningen om påföljder för missbruk till syfte att maximera konsumenternas välfärd, med den följd att domstolarna ska fastställa den sänkning av välfärden som har skett eller riskerar att ske, eller har lagstiftningen om påföljder för överträdelse av konkurrensreglerna i sig som målsättning att bevara marknadens konkurrensstruktur för att undvika att det uppstår koncentrationer av ekonomisk makt som under alla omständigheter ska anses vara skadliga för samhället?
- 3) I fall av missbruk av dominerande ställning som består i att det dominerande företaget har försökt att förhindra att konkurrenterna behåller eller utökar sina marknadsandelar, ska då det dominerande företaget ändå beredas tillfälle att styrka att dess beteende – även om det på ett teoretiskt plan kan ha en konkurrensbegränsande effekt – i praktiken inte har varit konkurrensskadligt, och ska artikel 102 FEUF, om frågan besvaras jakande, inom ramen för prövning av huruvida det är fråga om atypiskt missbruk genom utestängande åtgärder, tolkas på så sätt att myndigheten är skyldig att noga bedöma de ekonomiska analyser som har ingetts av företaget angående det undersökta beteendets faktiska förmåga att utestänga konkurrenterna från marknaden?
- 4) Ska missbruk av dominerande ställning enbart prövas med utgångspunkt i dess effekter (inbegripet potentiella effekter) på marknaden utan att alls beakta det dominerande företags subjektiva motiv eller kan fastställandet av att det finns ett konkurrensbegränsande syfte utgöra en parameter som (även ensam) kan användas för att pröva om det dominerande företags beteende utgör missbruk, eller kan fastställandet av det subjektiva rekvisitet enbart användas för att ålägga det dominerande företaget bevisbördan (företaget måste således styrka att dess beteende inte har haft någon utestängande verkan)?
- 5) Om flera företag i samma koncern har missbrukat sin dominerande ställning kan det då antas att även övriga koncernföretag har medverkat till överträdelsen, även om de inte har gjort sig skyldiga till något missbruk – med den följd att tillsynsmyndigheten endast behöver styrka ett medvetet parallellt beteende, om än utan inslag av samordnat förfarande, som har uppvisats av företagen i den koncern som sammantaget har en dominerande ställning – eller måste myndigheten (på samma sätt som när det gäller förbud mot konkurrensbegränsande samverkan) under alla omständigheter styrka, även genom indirekt bevisning, att det föreligger en konkret situation med samordning och medverkan mellan de olika företagen i koncernen med dominerande ställning, i synnerhet för att styrka att moderbolaget är involverat?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 11 augusti 2020 – B mot Udlændingenævnet

(Mål C-379/20)

(2020/C 348/16)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i det nationella målet

Klagande: B

Motpart: Udlændingenævnet

Tolkningsfråga

Utgör artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80 ⁽¹⁾ av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, som fogats till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av EEG:s medlemsstater och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG ⁽²⁾ av den 23 december 1963, hinder för införande och tillämpning av en ny nationell bestämmelse enligt vilken en familjeåterförening mellan en ekonomiskt aktiv turkisk medborgare som uppehåller sig lagligt i den berörda medlemsstaten och vederbörandes barn, som fyllt 15 år, förutsätter att särskilda skäl, bland annat hänsyn till familjens enhet och hänsyn till barnets bästa, talar för detta?

⁽¹⁾ Associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen mellan EEG och Turkiet (ej publicerat).

⁽²⁾ Rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 om ingående av avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Turkiet (EGT 217, 1964, s. 3685).